

עפ"ת (חיפה) 48937-07-24 - תמיר מוראד נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 48937-07-24 מוראד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90527937909

דו"ח תעבורה 90527937909
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המערער תמיר מוראד

נגד
המשיבה
פסק דין
מדינת ישראל

1. לפני ערעור על החלטת בימ"ש לתעבורה בחדרה מיום 9.6.24, שניתנה על ידי כב' השופטת עידית פלד, בתיק המ"ש 1009-05-21.
2. למערער נרשם דוח (**להלן: "כתב אישום"**) המייחס לו נהיגה באור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
3. לפי כתב האישום ביום 30.11.23 סמוך לשעה 18:02, נהג המערער ברכב ולא ציית לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את הרכב לפני קו העצירה.
4. מדובר בעבירה שנאכפה באמצעות מצלמה א3 המוצבת בצומת וברירת הקנס נשלחה למערער.
5. המערער טוען כי מעולם לא ידע על קיומו של כתב האישום, ורק לאחר שנכנס לאתר GOV הממשלתי, לאיזור האישי, למד על קיומו. לדבריו, הוא עיין בתאריך ובמיקום העבירה, לרבות במספר הרכב, והבין שמדובר ברכב שלא נמצא כלל בשימוש, אלא ברכב שנמכר למר עלי עבדאללה אך טרם נעשתה העברת בעלות.
6. המערער טוען איפוא, כי אותו עלי עבדאללה הוא זה שהחזיק ברכב ביום ביצוע העבירה, ואף מאשר את נהיגתו בתצהיר, ועל כן הוא זה שצריך לשאת באחריות הדו"ח ולא המערער. עוד טען, כי הוא כופר במיוחס לו בכתב האישום, לרבות בנהיגה ברכב, וכי אין המדובר בבקשה שמטרתה להתחמקות משיטת הניקוד או ממרות החוק.

7. המשיבה מצדדת בהחלטת כב' בית המשפט קמא ועתרה לדחיית הערעור.

8. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור, בהחלטת כב' ביהמ"ש קמא ושמעתי את הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

9. מעיון בחומר שבפני עולה כי בוצע מסירה כדין, שעה שבאישור מסירה מצוין מפורשות "נמסר לידי הנמען הרשום" שהינו המערער. כך שבניגוד לטענת המערער, אישור המסירה מלמד כי הוא היה מודע, או למצער, אמור להיות מודע, לקיומו של כתב האישום במועד שהומצא לו על ידי רשות הדואר. המערער, שהנטל רובץ עליו, לא סתר את חזקת מסירת כתב האישום לידי, הקמה לחובתו לפי הוראות החוק, ולא הציג אף ראיה - לא בבימ"ש קמא ואף לא בבימ"ש זה, שיש בה כדי לסתור את החזקה האמורה. מכאן שאין הסבר להגשת הבקשה להישפט באיחור.

10. זאת ועוד, לא הוכח קיומו של עיוות דין, שכן גם אם נטען בדיעבד שנהג אחר נהג ברכב, הרי שאין בכך כדי להוכיח חשש זה (ראה רע"פ 7709/13 סאסי נ' מדינת ישראל (2013)), והפסיקה עניפה אליה הפנה גם כב' ביהמ"ש קמא בהחלטתו. בהקשר זה אציין, כי אם אכן מכר המערער את הרכב ומסרו לאותו עלי עבדאללה, מדוע לא הוגש הסכם המכר בביהמ"ש קמא, מה גם שאותו עלי הגיע לדיון בבימ"ש זה, ולא ידע לענות על שאלה בסיסית אודות קוד האבטחה להתנעת הרכב. כך או כך, הנטל היה על המערער להראות, כי החזקה ברכב נמסרה לאחר, והוא לא עמד בנטל זה, מכאן שהחשש לעיוות דין לא הוכח.

11. בנסיבות האלה, לא מצאתי כי נפלה כל שגיאה בפני כב' ביהמ"ש קמא, ועל כן אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ד, 15 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.